

Bruxelles, den 26. juni 2026
(OR. en)

10958/26

ECOFIN 881
UEM 301
ECB
EIB

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	25. juni 2026
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2026) 585 final
Vedr.:	BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET KONVERGENSBERETNING 2026 (udarbejdet i henhold til artikel 140, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde)

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2026) 585 final.

Bilag: COM(2026) 585 final



EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 24.6.2026
COM(2026) 585 final

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET
KONVERGENSBERETNING 2026

**(udarbejdet i henhold til artikel 140, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde)**

{SWD(2026) 585 final}

1. FORMÅL MED BERETNINGEN

Euroen er bestemt til at være den fælles valuta i hele Den Europæiske Union. Den anvendes i øjeblikket dagligt af omkring 355 millioner mennesker i euroområdet 21 medlemsstater. Euroens praktiske fordele omfatter mere stabile priser, lavere transaktionsomkostninger for borgere og virksomheder, mere gennemsigtige og konkurrenceprægede markeder samt øget handel inden for EU og med resten af verden. Euroen er i øjeblikket den næstmest anvendte valuta i verden.

Artikel 140, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) pålægger Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB) mindst hvert andet år eller på anmodning af en medlemsstat med dispensation¹ at aflægge beretning til Rådet om de fremskridt, som medlemsstater med dispensation har gjort med hensyn til at opfylde deres forpligtelser med henblik på at virkeliggøre den økonomiske og monetære union. De seneste regelmæssige konvergensberetninger fra Kommissionen og ECB blev vedtaget i juni 2024.

Den 25. februar 2025 anmodede Bulgarien om en ad hoc-konvergensvurdering. Efter udarbejdelsen af en konvergensberetning om Bulgarien og på grundlag af et forslag fra Kommissionen traf Rådet i juli 2025 afgørelse om, at Bulgarien opfyldte de nødvendige betingelser for at indføre euroen den 1. januar 2026².

Denne konvergensberetning for 2026 omfatter følgende fem medlemsstater med dispensation: Tjekkiet, Ungarn, Polen, Rumænien og Sverige³. Det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager denne beretning, indeholder en mere detaljeret vurdering af konvergenssituationen i disse medlemsstater⁴.

Artikel 140, stk. 1, i TEUF kræver, at beretningerne omfatter en undersøgelse af, om den nationale lovgivning, herunder statutterne for de nationale centralbanker, er forenelig med artikel 130 og 131 i TEUF og med statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank ("ESCB/ECB-statuten"). Beretningerne skal også undersøge, om der er opnået en høj grad af vedvarende konvergens i den pågældende medlemsstat (i) ved at henvise til opfyldelsen af de fire konvergenskriterier (prisstabilitet, offentlige finanser, valutakursstabilitet og lange renter); og (ii) ved at tage hensyn til andre faktorer af betydning for økonomisk integration og konvergens, som er nævnt i sidste afsnit i artikel 140, stk. 1, i TEUF. De fire konvergenskriterier er præciseret nærmere i en protokol, der er knyttet som bilag til traktaterne (protokol nr. 13 om konvergenskriterierne).

Konvergensvurderingen i denne beretning præsenteres på baggrund af flere større økonomiske og politiske udviklinger i løbet af 2025 og første halvår af 2026. I 2025 forstyrrede volatiliteten i USA's handelspolitik og stigningen i USA's handelstoldsatser, om end mindre end oprindeligt bebudet, de globale handelsstrømme og førte til øget politisk usikkerhed. EU-økonomien viste dog modstandsdygtighed og fortsatte med at vokse i et stabilt tempo på trods af disse udfordrende eksterne forhold. Efter en moderat økonomisk vækst på 1,0 % i 2024 tog EU-økonomien fart i 2025, og BNP voksede derfor med 1,4 %. Denne vækst var understøttet af et stærkt arbejdsmarked, et aftagende inflationspres og gunstige finansielle vilkår. Efter toppunktet i 2022-23 faldt den årlige forbrugerpris-inflation til 2,6 % i 2024 og 2,5 % i 2025. Drevet af lavere energipriser og faldende tjenesteinflation fortsatte den med at falde i hele EU i første halvår af 2025, inden den stabiliserede sig omkring 2 % i andet halvår af året og de første 2 måneder af 2026.

¹ De medlemsstater, der endnu ikke har opfyldt de nødvendige betingelser for at indføre euroen, betegnes som "medlemsstater med dispensation". Danmark forhandlede sig til en undtagelse inden vedtagelsen af Maastrichttraktaten og deltager ikke i tredje fase af den økonomiske og monetære union.

² Rådets afgørelse (EU) 2025/1407 af 8. juli 2025 om Bulgariens indførelse af euroen den 1. januar 2026 (EUT L 1407 af 14.7.2025, s. 1-4).

³ I medfør af protokol nr. 16 til traktaterne om visse bestemmelser vedrørende Danmark har Danmark en undtagelse for så vidt angår den fælles valuta, og proceduren i artikel 140 i TEUF kan kun indledes på Danmarks anmodning. Danmark har ikke fremsat en sådan anmodning og er derfor ikke omfattet af vurderingen.

⁴ Skæringsdatoen for de data, der anvendes i denne beretning, er den 17. juni 2026. Konvergensvurderingen er baseret på en række månedlige konvergensindikatorer beregnet frem til maj 2026.

Udbruddet af krigen i Mellemøsten den 28. februar 2026 ændrede imidlertid dette billede væsentligt ved at skabe den største globale forstyrrelse af energiforsyningen i nyere tid. Konflikten i Mellemøsten blev efterfulgt af en næsten fuldstændig lukning af Hormuzstrædet, hvilket reducerede de søbårne strømme af olie og LNG og førte til en kraftig stigning i energipriserne. Mellem udbruddet af konflikten i Mellemøsten og den 29. april – skæringsdatoen for de tekniske antagelser i Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026, som danner grundlag for vurderingen af holdbarheden i denne konvergensberetning – steg olie- og gaspriserne med henholdsvis 65 % og 50 %, hvilket medførte en kraftig stigning i energiinflationen. Prispresset ventes gradvis at brede sig, efterhånden som stigende energiomkostninger forplanter sig gennem produktionskæden og delvis overvæltes på forbrugerne. De eksterne antagelser i Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026 tager hensyn til udviklingen i futurespriserne for energiråvarer på prognosens skæringsdato. Disse antagelser om energiråvarer peger på en forholdsvis hurtig, om end delvis, normalisering af forsyningsforholdene, idet olie- og gaspriserne forventes at stabilisere sig på et niveau omkring 20 % over niveauet før krigen senest i 2027.

Samtidig indebærer Ruslands fortsatte angrebskrig mod Ukraine en betydelig trussel mod Europas sikkerhed og nødvendiggør øgede forsvarsudgifter i den overskuelige fremtid. Som led heri fremlagde Kommissionen i marts 2025 en forsvarspakke under initiativet ReArm Europe Plan/Readiness 2030. Under denne plan opfordrede Kommissionen medlemsstaterne til at anmode om aktivering af den nationale undtagelsesklausul i stabilitets- og vækstpagten, som giver dem yderligere budgetmæssigt råderum inden for EU's finanspolitiske regler til at overgå til et varigt højere niveau af forsvarsudgifter. Størrelsen af den planlagte afvigelse fra den anbefalede nettoudgiftssti under undtagelsesklausulen er begrænset til 1,5 % af BNP og kan anvendes i en periode på 4 år. Desuden yder den nye pakke Security Action for Europe (SAFE) lån på op til 150 mia. EUR for at hjælpe EU's medlemsstater med hurtigt og væsentligt at øge investeringerne i Europas forsvarskapacitet.

Det forventes, at en hurtigere gennemførelse af de nationale genopretnings- og resiliensplaner (RRP'er) forud for afslutningen af genopretnings- og resiliensfaciliteten (RRF) ved årets udgang samt fremskridt i gennemførelsen af samhørighedspolitiske programmer for 2021–2027 delvis vil opveje de negative konsekvenser af den nuværende geopolitiske ustabilitet og bidrage til konvergensprocessen i EU-medlemsstater uden for euroområdet. Ud over at bidrage til højere vækst og forbedrede offentlige finanser styrker RRF'en og de samhørighedspolitiske programmer medlemsstaternes langsigtede vækst og modstandsdygtighed ved at støtte større reformer og investeringer, som bidrager til at håndtere både langvarige og nye udfordringer, f.eks. diversificering af energiforsyningerne. Ved udgangen af maj 2026 nåede udbetalingerne under RRF op på 405,9 mia. EUR, hvilket svarer til omkring 70 % af det samlede støttebeløb, der er givet tilsagn om under RRF. For perioden 2021–2027 vil EU stille 420 mia. EUR i finansiering under samhørighedspolitikken til rådighed for medlemsstaterne. Samhørighedspolitikken er koncentreret om områder, der er afgørende for at fremme konvergens og konkurrenceevne. Den støtter langsigtede investeringer i overensstemmelse med EU-prioriteterne, fremmer væksten i EU's BNP og har en særlig stor virkning i de medlemsstater og regioner, der er de vigtigste støttemodtagere under politikken. Midtvejsgennemgangen af samhørighedspolitikken, som blev afsluttet i efteråret 2025, gav medlemsstaterne større fleksibilitet og incitamenter til at anvende eksisterende ressourcer hurtigere, fremskynde programgennemførelsen og bedre tilpasse finansieringen til centrale EU-prioriteter.

Den 22. april 2026 vedtog Kommissionen meddelelsen "AccelerateEU", hvori der blev fremlagt et omfattende sæt tiltag og foranstaltninger til at imødegå stigende energiomkostninger og yderligere reducere afhængigheden af ustabile markeder for fossile brændsler, samtidig med at Europa bringes ind på en stabil kurs mod energiuafhængighed. Planen har til formål at yde hjælp til forbrugere, der rammes af kraftige energiprisstigninger, og at fremskynde omstillingen til ren, sikker og prismæssigt overkommelig energi. Mange medlemsstater har vedtaget budgetpolitiske foranstaltninger for at afbøde de sociale og økonomiske virkninger af høje energipriser for husholdninger og virksomheder. Ifølge Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026 udgør de samlede budgetmæssige omkostninger ved sådanne

foranstaltninger 14,6 mia. EUR eller 0,07 % af EU's BNP i 2026, med store forskelle mellem medlemsstaterne.

Den 3. juni 2026 offentliggjorde Kommissionen sin forårspakke for det europæiske semester 2026. Pakken omfatter Kommissionens vurdering af medlemsstaternes overholdelse af de relevante rådshenstillinger om finanspolitikken. For de 10 medlemsstater, der i øjeblikket er underlagt proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EDP), herunder Ungarn, Polen og Rumænien, vurderede Kommissionen de tiltag, der var truffet som opfølgning på Rådets henstillinger under EDP. For de øvrige medlemsstater (som i øjeblikket ikke er under EDP), herunder Tjekkiet og Sverige, vurderede Kommissionen fremskridtene med gennemførelsen af de mellemfristede planer og overholdelsen af de relevante rådshenstillinger. For medlemsstater, der inden for rammerne af deres mellemfristede planer nyder godt af en finanspolitisk tilpasningsperiode på syv i stedet for fire år, herunder Rumænien, vurderede Kommissionen også gennemførelsen af de vigtigste trin i de reform- og investeringstilsagn, der ligger til grund for forlængelsen. Kommissionen meddelte også, at medlemsstater, der træffer foranstaltninger for at styrke Europas energisikkerhed og fremskynde omstillingen væk fra fossile brændsler, kan anmode om begrænset finanspolitisk fleksibilitet i henhold til den nuværende nationale undtagelsesklausul for forsvarsudgifter. Efter anmodning fra medlemsstaten kan klausulens anvendelsesområde udvides til også at omfatte foranstaltninger, der er truffet siden februar 2026, og som mindsker afhængigheden af importerede fossile brændsler, med forbehold af et særligt årligt loft for perioden 2026–2028 (0,3 % af BNP) og et kumulativt loft (0,6 % af BNP).

Konvergenskriterier

Undersøgelsen af den **nationale lovgivnings forenelighed**, herunder statutterne for de nationale centralbanker i medlemsstater med dispensation, med artikel 130 i TEUF og med forpligtelsen til at overholde bestemmelserne i artikel 131 i TEUF, omfatter en vurdering af overholdelsen af forbuddet mod monetær finansiering (artikel 123 i TEUF) og forbuddet mod privilegeret adgang til finansielle institutioner (artikel 124 i TEUF); overensstemmelsen med ESCB's mål (artikel 127, stk. 1, i TEUF) og opgaver (artikel 127, stk. 2, i TEUF); og andre aspekter vedrørende integrationen af de nationale centralbanker i Eurosystemet⁵.

Artikel 140, stk. 1, første led, i TEUF definerer **kriteriet vedrørende prisstabilitet** som *"en høj grad af prisstabilitet; dette vil fremgå af en inflationstakt, som ligger tæt op ad inflationstakten i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet"*.

Artikel 1 i protokollen om konvergenskriterierne bestemmer endvidere, at *"kriteriet vedrørende prisstabilitet [...] betyder, at en medlemsstat har en holdbar prisudvikling og en gennemsnitlig inflationstakt, som betragtet i en periode på et år før undersøgelsen ikke overstiger inflationstakten i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 1,5 procentpoint. Inflationen måles ved hjælp af forbrugerprisindekset på et sammenligneligt grundlag under hensyntagen til forskelle i nationale definitioner"*⁶.

Kravet om holdbarhed indebærer, at den tilfredsstillende inflationsudvikling skal kunne tilskrives udviklingen i inputomkostninger og andre faktorer, der påvirker prisudviklingen strukturelt, snarere end påvirkningen fra midlertidige faktorer. Konvergensundersøgelsen omfatter derfor en vurdering af de faktorer, der påvirker inflationsudsigterne, og suppleres med en henvisning til Kommissionens seneste inflationsprognose⁷.

⁵ Undersøgelsen af den nationale lovgivnings forenelighed er baseret på den lovgivning, der var gældende ved udgangen af april 2026.

⁶ Med henblik på kriteriet om prisstabilitet måles inflationen ved det harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP), der er defineret i forordning (EU) 2016/792.

⁷ Alle prognoser for inflation og andre variabler i denne beretning stammer fra Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026. Prognoserne bygger på et sæt fælles antagelser om eksterne variabler og på en antagelse om "uændret politik", men tager også hensyn til foranstaltninger, der er kendt i tilstrækkelig detaljeret grad.

Referenceværdien for inflationen blev beregnet til 2,7 % i maj 2026, idet Cypern, Frankrig og Danmark var de tre "bedst præsterende medlemsstater"⁸.

Ingen medlemsstater blev identificeret som afvigende observationer med hensyn til inflationsudviklingen ved beregningen af referenceværdien, da ingen af deres inflationstakter afveg væsentligt fra gennemsnittet i euroområdet som følge af landespecifikke forhold.

Andet led i artikel 140, stk. 1, i TEUF definerer konvergenskriteriet **vedrørende offentlige finanser** som *"holdbare offentlige finanser; dette vil fremgå af, at medlemsstaten har opnået en offentlig budgetstilling, der ikke udviser et uforholdsmæssigt stort underskud som fastslået i henhold til artikel 126, stk. 6"*.

Endvidere fastslås det i artikel 2 i protokollen om konvergenskriterierne, at dette kriterium betyder, at *"medlemsstaten på tidspunktet for undersøgelsen ikke er omfattet af en rådsafgørelse i henhold til nævnte traktats artikel 126, stk. 6, om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud"*.

I TEUF henvises der i artikel 140, stk. 1, tredje led, til **valutakurskriteriet** som *"overholdelse af de normale udsvingsmargener i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme i mindst to år uden devaluering over for euroen"*.

I artikel 3 i protokollen om konvergenskriterierne hedder det: *"Kriteriet vedrørende deltagelse i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme [...] betyder, at en medlemsstat har overholdt de normale udsvingsmargener i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme uden alvorlige spændinger i mindst de sidste to år før undersøgelsen. Medlemsstaten må navnlig ikke i samme periode på eget initiativ have devalueret sin valutas bilaterale centralkurs over for euroen"*.

Den relevante toårsperiode for vurderingen af valutakursstabiliteten i denne beretning løb fra 18. juni 2024 til 17. juni 2026. I sin vurdering af valutakursstabilitetskriteriet tager Kommissionen hensyn til udviklingen i supplerende indikatorer såsom udviklingen i valutareserverne og de korte renter. Den tager også hensyn til den rolle, som politiske foranstaltninger (herunder valutainterventioner) og international finansiel bistand (hvor det er relevant) spiller for opretholdelsen af valutakursstabiliteten.

Fjerde led i artikel 140, stk. 1, i TEUF kræver, at *"den varige karakter af den konvergens, medlemsstaten med dispensation har opnået, samt af dens deltagelse i valutakursmekanismen"* skal *"afspejles i de langfristede rentesatser"*.

Artikel 4 i protokollen om konvergenskriterierne bestemmer endvidere, at *"kriteriet vedrørende konvergens i rentesatserne [...] betyder, at en medlemsstat over en periode på et år før undersøgelsen har haft en gennemsnitlig langfristet nominel rentesats, som ikke overstiger den tilsvarende rentesats i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 2 procentpoint. Rentesatserne måles på grundlag af langfristede statsobligationer eller tilsvarende værdipapirer, idet der tages hensyn til forskelle i nationale definitioner"*.

Referenceværdien for rentesatserne blev beregnet til 5,1 % i maj 2026¹⁰.

Artikel 140, stk. 1, i TEUF kræver også, at der i beretningerne tages hensyn til **andre faktorer**, der er relevante for den økonomiske integration og konvergens. Disse omfatter markedsintegration, udviklingen i betalingsbalancens løbende poster samt i enhedslønomkostninger og andre prisindeks. De yderligere faktorer, der skal tages i betragtning, er vigtige indikatorer for, om en medlemsstat uden vanskeligheder vil kunne integreres i euroområdet. De giver også et bredere billede af den krævede høje grad af vedvarende konvergens.

⁸ De respektive gennemsnitlige inflationstakter over 12 måneder var 0,9 %, 1,2 % og 1,6 %.

⁹ Ved vurderingen af, om valutakurskriteriet er overholdt, undersøger Kommissionen, om valutakursen har ligget tæt på centralkursen i ERM II. Der kan tages hensyn til årsagerne til en appreciering i overensstemmelse med "Common Statement on Acceding Countries and ERM2" fra det uformelle ECOFIN-rådsmøde i Athen den 5. april 2003.

¹⁰ Referenceværdien for maj 2026 blev beregnet som det simple gennemsnit af 12-måneders gennemsnittet af de langfristede rentesatser i Cypern (3,1 %), Frankrig (3,5 %) og Danmark (2,6 %), plus 2 procentpoint.

Vurderingen af graden af vedvarende konvergens for de medlemsstater med dispensation, der fremlægges i denne beretning, bygger på Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026 og de politiske retningslinjer, der gives i forbindelse med forårspakken for det europæiske semester 2026¹¹. Den bygger navnlig på: den overordnede meddelelse om forårspakken, herunder konklusionerne om (i) den finanspolitiske overvågning, der er gennemført inden for rammerne af stabilitets- og vækstpakten, og (ii) proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer. Vurderingen henviser også til konklusionerne i de dybdegående undersøgelser for 2026 og landerapporterne for 2026. Vurderingen afspejler også Kommissionens vurderinger af risiciene for den finanspolitiske holdbarhed og af den nationale finanspolitiske ramme samt gennemførelsen af RRP. Arbejds- og produktmarkedsresultater, arbejdsmarkedsdeltagelse, tilgængeligheden af kvalifikationer, løndannelse, social modstandsdygtighed og territorial samhørighed er også relevante, da de bidrager til at forme tilpasningskapaciteten, konkurrenceevnen og evnen til at deltage gnidningsløst i euroområdet.

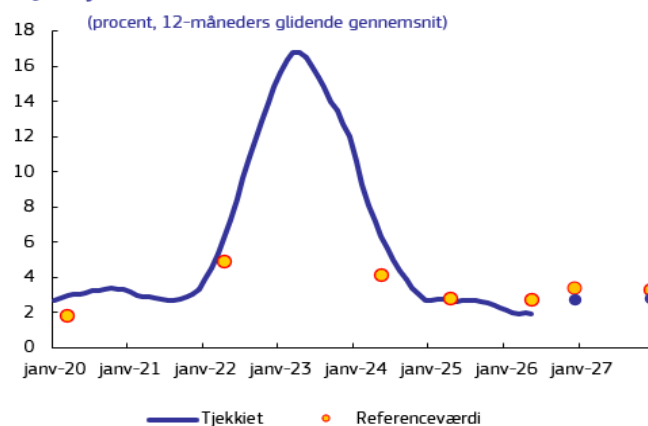
2. TJEKKIET

På baggrund af sin vurdering af lovgivningens forenelighed og opfyldelsen af konvergenskriterierne og under hensyntagen til de yderligere relevante faktorer mener Kommissionen, at Tjekkiet ikke opfylder betingelserne for at indføre euroen.

Lovgivningen i Tjekkiet, navnlig Det Tjekkiske Nationalråds lov nr. 6/1993 Coll. om Česká národní banka (ČNB-loven), **er ikke fuldt forenelig** med kravene i artikel 131 i TEUF. Uforenelighederne vedrører centralbankens uafhængighed, forbuddet mod monetær finansiering og centralbankens integration i Eurosystemet, hvad angår ČNB's mål og ESCB/ECB's mål og opgaver som fastsat i artikel 127, stk. 1 og 2, i TEUF og artikel 2 og 3 i ESCB/ECB-statutten. Desuden indeholder ČNB-loven mangler vedrørende ESCB/ECB-opgaver.

Tjekkiet opfylder kriteriet vedrørende prisstabilitet. Den gennemsnitlige inflationstakt i Tjekkiet i de 12 måneder frem til maj 2026 var 1,9 %, under referenceværdien på 2,7 %. Den forventes at stige ved udgangen af 2026 og falde i andet halvår af 2027, men bør forblive under referenceværdien i begge år.

Graf 2a: Tjekkiet – inflationskriteriet



Anm.: Punkterne yderst til højre i grafen viser den fremskrevne referenceværdi og Tjekkiets gennemsnitlige inflationstakt over 12 måneder i december 2026 og december 2027. Referenceværdierne for 2020, 2022, 2024 og 2025 er de referenceværdier, der blev beregnet i de foregående konvergensberetninger.
Kilde: Eurostat, Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026.

Efter en periode med høj inflation i 2021–2023, som begyndte med genopretningen efter covid-19 og blev forværret af energiprischocket efter Ruslandsorstilede invasion af Ukraine, begyndte HICP-inflationen at aftage i 2024 (2,7 %) og 2025 (2,3 %). Faldet i den samlede inflation skyldtes en afdæmpning i stigningen i fødevarerpriserne i 2024 og energipriserne i 2025. Inflationen i servicesektoren, som typisk er forholdsvis vedvarende og løndrevet, aftog i

¹¹ COM(2026) 200 final, 3.6.2026.

denne periode, men forblev betydeligt over den samlede inflation. Den årlige inflation aftog yderligere i de første to måneder af 2026, før den steg i de efterfølgende måneder og nåede 1,8 % i maj 2026 som følge af serviceinflationen og en stigning i energiinflationen på grund af konflikten i Mellemøsten. De årlige HICP-inflationstakter i Tjekkiet var i 2024 og 2025 i gennemsnit lidt højere end i euroområdet som helhed.

Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026 forventer, at den gennemsnitlige årlige HICP-inflation vil stige til 2,7 % i 2026 og 2,8 % i 2027. Den forventede stigning tilskrives hop i energipriserne, som kun delvis opvejes af en langsommere vækst i priserne på tjenesteydelser og fødevarer. Forbrugerprismiveauet i Tjekkiet lå i 2024 på ca. 88 % af gennemsnittet i euroområdet, hvilket tyder på, at der fortsat er potentiale for yderligere konvergens i prismeauet på lang sigt.

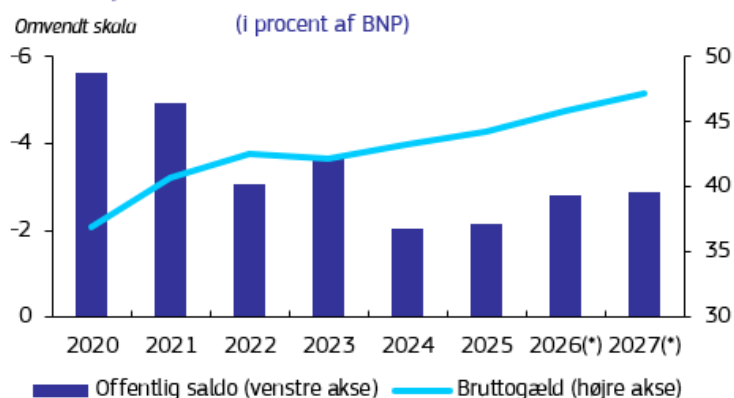
Tjekkiet opfylder kriteriet vedrørende de offentlige finanser. Tjekkiet er ikke omfattet af en rådsafgørelse om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud. Det offentlige underskud steg fra 2,0 % af BNP i 2024 til 2,1 % i 2025, hvilket afspejlede højere lønudgifter i den offentlige sektor og øget offentlig støtte til vedvarende energikilder på trods af højere BNP-vækst. Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026 forventer, at det offentlige underskud vil nå op på 2,8 % af BNP i 2026 bl.a. som følge af den fuldstændige udfasning af skatten på energiselskabers ekstraordinære overskud og overtagelsen fra elforbrugerne af betalingen af afgiften til støtte for vedvarende energi. I 2027 forventes underskudskvoten at være 2,9 %.

Rådet vedtog den 21. januar 2025 en henstilling om godkendelse af Tjekkiets mellemfristede finans- og strukturpolitiske plan. Planen fastlægger en finanspolitisk tilpasningssti over fire år med en maksimal vækst i nettoudgifterne på 4,5 % i 2025, 2,5 % i 2026, 2,6 % i 2027 og 2,9 % i 2028. I juli 2025 aktiverede Rådet den nationale undtagelsesklausul for stigninger i forsvarsudgifterne for Tjekkiet, hvilket gør det muligt for Tjekkiet at fravige og overskride nettoudgiftsstien i den mellemfristede finans- og strukturpolitiske plan. Kommissionen konkluderede den 3. juni 2026, at nettoudgifterne i Tjekkiet voksede med 4,9 % i 2025 og kumulativt med 6,0 % i 2024 og 2025 tilsammen. Væksten i nettoudgifterne i 2025 lå over den anbefalede maksimale vækstrate, svarende til en afvigelse på 0,2 % af BNP på årsbasis. Når 2024 og 2025 betragtes samlet, ligger den kumulative vækstrate for nettoudgifterne under den anbefalede maksimale vækstrate. Da Tjekkiet nyder godt af fleksibiliteten under den nationale undtagelsesklausul, fokuserer vurderingen af overholdelsen på den sidstnævnte sammenligning.

Nettoudgifterne forventes at vokse med 6,4 % i 2026, hvilket er over den anbefalede vækst på 2,5 %. Afvigelsen over det anbefalede maksimum svarer til en årlig afvigelse på 1,5 % af BNP og en kumulativ afvigelse på 0,1 % af BNP, når 2024, 2025 og 2026 betragtes samlet. Når der tages hensyn til fleksibiliteten under den nationale undtagelsesklausul, ligger den forventede afvigelse for 2026 inden for den fleksibilitet, som den nationale undtagelsesklausul giver, på grundlag af de aktuelle fremskrivninger for forsvarsudgifterne.

Den offentlige gældskvote steg fra 43,3 % i 2024 til 44,3 % i 2025 og forventes at stige til 45,8 % i 2026 og derefter til 47,2 % i 2027. Dette skyldes en negativ primær saldo, renteudgifterne og i mindre grad den gældsforøgende stock-flow-justering, men modvirkes delvis af den nominelle BNP-vækst. Risiciene for gældsholdbarheden synes at være middelstore på mellemlang sigt, idet den offentlige gæld forventes at stige fra ca. 44 % af BNP i 2025 til ca. 56 % i 2036. Den tjekkiske nationale finanspolitiske ramme fungerer godt, men står over for voksende udfordringer som følge af bl.a. en kraftig stigning i den offentlige gæld siden pandemien, at overholdelsen af reglen om strukturel balance kræver yderligere konsolideringsforanstaltninger før 2028, og at forsvarsudgifter på over 2 % af BNP er undtaget fra den nationale udgiftsramme.

Graf 2b: Tjekkiet – offentlig budgetsaldo og gæld



(*) Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026.

Kilde: Eurostat, Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026.

Tjekkiet opfylder ikke valutakurskriteriet. Den tjekkiske koruna deltager ikke i valutakursmekanismen II. Siden slutningen af 1990'erne har ČNB anvendt en eksplicit ramme for inflationsmålstyring kombineret med en flydende valutakursordning, som giver centralbanken mulighed for interventioner på valutamarkedet. Mellem april 2024 og januar 2025 blev den tjekkiske koruna handlet til omkring 25,2 CZK pr. euro. Ved udgangen af 2025 havde den tjekkiske koruna styrket sig til omkring 24,3 og svingede omkring dette niveau indtil midten af 2026. I maj 2026 var korunaen ca. 2 % stærkere over for euroen end to år tidligere. ČNB's pengepolitiske lempelsescyklus mellem december 2023 og maj 2025 førte til et stort og jævnt fald i den tjekkiske 3-måneders PRIBOR og følgelig i rentespændet i forhold til euroområdet, som faldt til under 100 basispoint i andet halvår af 2024. Fra september 2024 begyndte spændet at stige en smule frem til midten af 2025. Derefter stabiliserede spændet sig på omkring 150 basispoint og nåede 133 basispoint i maj 2026.

Tjekkiet opfylder kriteriet om konvergens i de lange renter. Den gennemsnitlige lange rente i de 12 måneder frem til maj 2026 var 4,5 %, under referenceværdien på 5,1 %. Tjekkiets lange rente faldt i andet halvår af 2024 og nåede 3,8 % i september samme år. Den steg derefter gradvist til 4,7 % i december 2025 i takt med et stigende inflationspres. Den lange rente nåede 4,9 % i maj 2026, mens spændet i forhold til den tyske toneangivende obligation nåede 184 basispoint.

Kommissionen har også undersøgt **yderligere faktorer**, herunder udviklingen i betalingsbalancen, markedsintegrationen og de institutionelle rammer. Tjekkiets saldo over for udlandet (dvs. summen af betalingsbalancens løbende poster og kapitalposter) viste et overskud på 2,2 % af BNP i 2025. Den tjekkiske økonomi er stærkt integreret i euroområdet gennem handels- og investeringsforbindelser. Udvalgte indikatorer vedrørende de institutionelle rammer viser, at Tjekkiet på dette område ligger over gennemsnittet for medlemsstaterne i euroområdet. Den finansielle sektor i Tjekkiet er mindre og mindre udviklet end i euroområdet. Den markedsbaserede finansiering er mindre udviklet, hvilket afspejles i de meget små markeder for egenkapital og gæld i den private sektor. Tjekkiets banksektor er stærkt integreret i euroområdets finansielle system, navnlig gennem en høj grad af udenlandsk ejerskab af banker. Kommissionen konkluderede i rapporten om varslingsmekanismen for 2026, inden for rammerne af proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer, at det ikke var nødvendigt at foretage en dybdegående undersøgelse for Tjekkiet.

Tjekkiets genopretnings- og resiliensplan (RRP) omfatter foranstaltninger til at imødegå en række strukturelle udfordringer i synergi med andre EU-fonde, herunder fondene under EU's samhørighedspolitik, for at styrke landets konkurrenceevne, stimulere bæredygtig vækst og mindske landets territoriale og sociale forskelle. Tjekkiet modtager gennem genopretnings- og resiliensfaciliteten 8,4 mia. EUR i tilskud og 343 mio. EUR i lån i perioden 2021–2026. Tjekkiet har indsendt seks betalingsanmodninger, hvoraf fem allerede er blevet vurderet, hvilket har

medført en samlet udbetaling på 6,8 mia. EUR ved udgangen af maj 2026. Desuden har landet opfyldt ca. 71 % af milepælene og målene i sin RRP. Centrale reformer i Tjekkiets RRP omfatter reformer inden for vedvarende energi, nulemissionsmobilitet, langtidspleje, boliger til overkommelige priser og regler om interessekonflikter og lobbyvirksomhed. Derudover modtager Tjekkiet gennem samhørighedspolitikken 24,2 mia. EUR i perioden 2021–2027. Midlerne under samhørighedspolitikken har navnlig til formål yderligere at styrke Tjekkiets konkurrenceevne ved at støtte forskning og innovation, SMV'ernes konkurrenceevne, forbedringer af energieffektiviteten, moderniseringen af de offentlige arbejdsformidlinger, kompetenceudvikling og livslang læring samt balance mellem arbejdsliv og privatliv og lige muligheder.

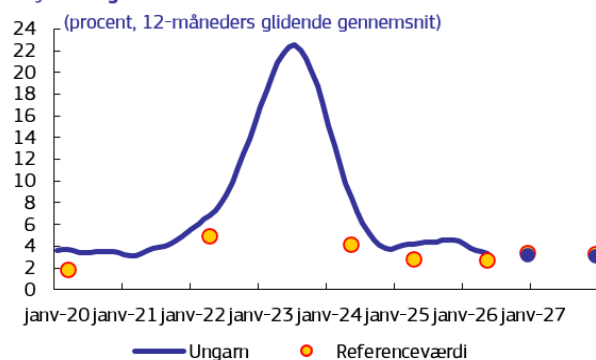
3. UNGARN

På baggrund af sin vurdering af lovgivningens forenelighed og af opfyldelsen af konvergenskriterierne og under hensyntagen til de yderligere relevante faktorer finder Kommissionen, at Ungarn ikke opfylder betingelserne for at indføre euroen.

Lovgivningen i Ungarn, navnlig loven om Magyar Nemzeti Bank (MNB), er ikke fuldt ud forenelig med kravene i artikel 131 i TEUF. Uforenelighederne vedrører navnlig MNB's uafhængighed, forbuddet mod monetær finansiering og centralbankens integration i Eurosystemet for så vidt angår de opgaver for ESCB og ECB, der er fastsat i artikel 127, stk. 1 og 2, i TEUF og artikel 2 og 3 i statuten for ESCB og ECB. Desuden indeholder loven om MNB også mangler vedrørende MNB's uafhængighed og bankens integration i Eurosystemet.

Ungarn opfylder ikke kriteriet vedrørende prisstabilitet. Den gennemsnitlige inflationstakt i Ungarn i de 12 måneder frem til maj 2026 var 3,3 %, dvs. over referenceværdien på 2,7 %. Inflationen forventes at falde og komme under referenceværdien ved udgangen af 2026. Den forventes at stige til over referenceværdien i første halvår af 2027, men at falde tilbage til under den ved udgangen af 2027.

Graf 3a: Ungarn – inflationskriteriet



Anm.: Punkterne yderst til højre i grafen viser den fremskrevne referenceværdi og Ungarns gennemsnitlige inflationstakt over 12 måneder i december 2026 og december 2027. Referenceværdierne for 2020, 2022, 2024 og 2025 er de referenceværdier, der blev beregnet i de foregående konvergensberetninger.

Kilde: Eurostat, Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026.

Den årlige HICP-inflation i Ungarn aftog i 2024, men tog til igen i 2025 og udgjorde i gennemsnit henholdsvis 3,7 % og 4,4 %. Den årlige HICP-inflation steg fra 3,9 % i maj 2024 til 5,7 % i januar og februar 2025. Stigningen i inflationen i 2024 og begyndelsen af 2025 skyldtes hovedsagelig en høj inflation i servicesektoren, som var drevet af stærk forbrugerefterspørgsel, høj lønvækst og sektorspecifikke skattestigninger, selv om administrativt fastsatte priser havde en dæmpende virkning i 2024. Den samlede inflation aftog derefter og nåede 3,3 % i december 2025, hovedsagelig som følge af lavere energiinflation. Den faldt yderligere i begyndelsen af 2026 og nåede et lavpunkt på 1,6 % i februar, inden den gradvist steg i de efterfølgende måneder. HICP-inflationen udgjorde 2,3 % i maj 2026 som følge af et fald i fødevarerinflationen, beskedne prisjusteringer af tjenesteydelser og reguleringen af brændstofpriserne for at begrænse virkningen af stigende oliepriser som følge af konflikten i

Mellemøsten. De årlige HICP-inflationstakter i Ungarn var i 2024 og 2025 i gennemsnit højere end i euroområdet som helhed.

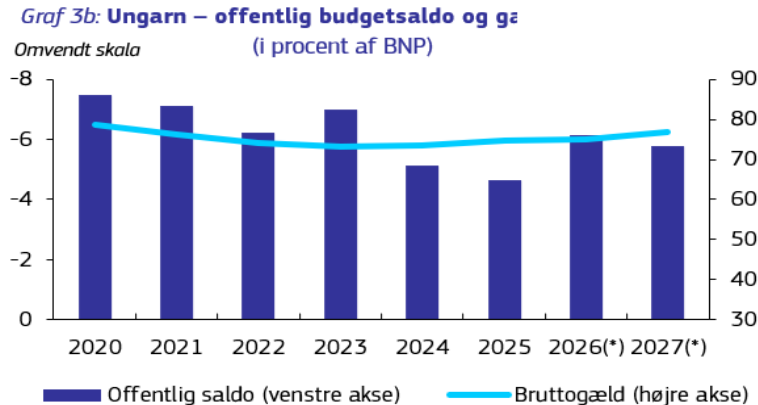
Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026 forventer, at den årlige HICP-inflation vil falde til 3,2 % i 2026 og til 3,1 % i 2027, idet valutastyrkelsen i 2026 ventes at dæmpe inflationen. Forbrugerprisiniveauet i Ungarn lå i 2024 på ca. 70 % af gennemsnittet i euroområdet, hvilket tyder på, at der stadig er potentiale for yderligere konvergens i prisniveauet på lang sigt.

Ungarn opfylder ikke kriteriet vedrørende de offentlige finanser. Ungarn er omfattet af en rådsafgørelse om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud. Siden 2020 har Ungarns offentlige underskud ligget over traktatens referenceværdi på 3 % af BNP. Det offentlige underskud faldt fra 5,1 % af BNP i 2024 til 4,7 % af BNP i 2025, men lå fortsat over referenceværdien på 3 % af BNP. Faldet i 2025 skyldtes, at indtægterne steg hurtigere end udgifterne, hovedsagelig som følge af en kraftig vækst i momsindtægterne drevet af et robust forbrug, markante lønstigninger, der førte til en stigning i socialsikringsbidragene, samt store nedskæringer i de offentlige investeringer. Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026 forventer, at det offentlige underskud vil stige til 6,2 % af BNP i 2026, bl.a. som følge af nedsættelser af den personlige indkomstskat, lønvækst i den offentlige sektor samt bonusser og budgetoverskridelser. I 2027 forventes underskudskvoten at falde til 5,8 %.

Den 18. februar 2025 tilsluttede Rådet sig Ungarns nationale mellemfristede finans- og strukturpolitiske plan. Planen fastlægger en finanspolitisk tilpasningssti over fire år med en maksimal vækst i nettoudgifterne på 4,3 % i 2025, 4,0 % i 2026, 3,9 % i 2027 og 3,7 % i 2028. Rådet vedtog også en henstilling med henblik på at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør. De anbefalede maksimale vækstrater for nettoudgifterne under proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EDP) svarede til dem, der var fastsat i den mellemfristede finans- og strukturpolitiske plan. Disse er i overensstemmelse med en årlig strukturel minimumstilpasning på mindst 0,5 % af BNP, som kræves som benchmark under en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Fristen for korrektion under EDP er 2026, hvor planen lægger op til et underskud på 2,5 % af BNP. I juli 2025 aktiverede Rådet den nationale undtagelsesklausul for stigninger i forsvarsudgifterne for Ungarn, således at Ungarn kunne fravige og overskride korrektionsstien under EDP og nettoudgiftsstien i den mellemfristede finans- og strukturpolitiske plan.

Nettoudgifterne forventes at vokse med 9,7 % i 2026, hvilket ligger over den anbefalede vækstrate på 4,0 %. Afvigelsen over det anbefalede maksimum svarer til en årlig afvigelse på 2,3 % af BNP og en kumulativ afvigelse på 3,0 % af BNP. Den 3. juni 2026 konkluderede Kommissionen, at Ungarn efter at have taget hensyn til den fleksibilitet, der følger af den nationale undtagelsesklausul, vurderes at overholde den anbefalede maksimale vækstrate for nettoudgifterne i 2025, mens landet i 2026 forventes at være i risiko for væsentlig manglende overholdelse. Kommissionen vurderer dog på nuværende tidspunkt, at Ungarn har truffet effektive foranstaltninger i 2025. EDP-proceduren holdes derfor i bero.

Den offentlige gældskvote steg fra 73,5 % i 2024 til 74,6 % i 2025. Den forventes at stige til 75,1 % i 2026 og til 76,8 % i 2027, som følge af et stort primært underskud og høje renteudgifter. Risiciene for gældsholdbarheden i Ungarn synes at være høje på mellemlang sigt, idet den offentlige gæld forventes at stige fra omkring 75 % i 2025 til omkring 103 % af BNP i 2036. Selv om landets finanspolitiske rammer gradvist er blevet bragt mere i overensstemmelse med EU's retlige krav, har de ikke fremmet gennemsigthed og en forsigtig finanspolitisk kurs. Etableringen af en realistisk og stabil national mellemfristet budgetramme ville øge troværdigheden og effektiviteten af landets finanspolitik. Desuden kunne det finanspolitiske råds rolle og uafhængighed styrkes.



(*) Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026.

Kilde: Eurostat, Kommissionens økonomiske forårsprognose.

Ungarn opfylder ikke valutakurskriteriet. Den ungarske forint deltager ikke i valutakursmekanismen II. Ungarn har en flydende valutakursordning, som giver centralbanken mulighed for at intervenere på valutamarkedet. Forinten svækkedes over for euroen i 2024, men blev stærkere i løbet af 2025 og frem til udgangen af februar 2026. Dette afspejlede forskellene mellem MNB's og ECB's pengepolitik, forskelle i inflationstakternes forløb og øget usikkerhed i hele perioden. I marts 2026 medførte usikkerheden som følge af konflikten i Mellemøsten, at forinten midlertidigt blev svækket. Efterhånden som inflationen nærmede sig gennemsnittet i euroområdet, og som følge af resultaterne af det nationale valg i april, blev forinten imidlertid stærkere igen. I maj 2026 var forinten ca. 8 % stærkere over for euroen end 2 år tidligere. De korte rentespænd over for euroområdet faldt i 2024 til et minimum på 299 basispoint i august, idet MNB nedsatte sin pengepolitiske rente langt hurtigere end ECB. Det korte rentespænd steg derefter i 2025, idet MNB holdt sin rente uændret, mens ECB lempede sin pengepolitik yderligere. Det korte rentespænd faldt igen en smule i 2026 og nåede 390 basispoint i maj, idet MNB sænkede sin pengepolitiske rente i februar 2026, mens ECB lod renterne være uændrede. De korte renter faldt også efter valget i april.

Ungarn opfylder ikke kriteriet vedrørende konvergens i de lange renter. Den gennemsnitlige lange rente i de 12 måneder frem til maj 2026 var 6,7 %, dvs. betydeligt over referenceværdien på 5,1 %. Ungarns lange rente har været forholdsvis stabil siden den foregående beretning med kun små ændringer i den pengepolitiske rente og en forholdsvis stabil inflation. Nedsættelsen af den pengepolitiske rente i februar og det kraftige fald i inflationen i begyndelsen af 2026 medførte, at Ungarns lange rente faldt. Den øgede risiko som følge af krigen i Mellemøsten løftede den dog midlertidigt til 7,1 % i marts, det højeste niveau siden 2023. Resultaterne af valget i april medførte, at den lange rente igen begyndte at falde og nåede 5,7 % i maj 2026. Spændet i den lange rente over for Tyskland var forholdsvis stabilt i 2025 og faldt derefter i 2026 efter faldet i den lange rente. Det lange rentespænd over for den tyske toneangivende obligation var 260 basispoint i maj 2026.

Kommissionen har også undersøgt **yderligere faktorer**, herunder udviklingen i betalingsbalancen, markedsintegrationen og de institutionelle rammer. Ungarns saldo over for udlandet (dvs. de samlede løbende poster og kapitalposter) forbedredes til 2,2 % af BNP i 2024, hovedsagelig som følge af en forbedring af handelsbalancen. Den forblev på 2,2 % af BNP i 2025, idet det voksende handelsunderskud for varer og handelsoverskuddet for tjenesteydelser opvejede hinanden. Den ungarske økonomi er tæt integreret med euroområdet gennem handels- og investeringsforbindelser. Udvalgte indikatorer vedrørende de institutionelle rammer viser, at Ungarn på dette område klarer sig dårligere end mange medlemsstater i euroområdet. Ungarn står over for udfordringer på områder som lovgivningskvalitet og kontrol med korruption. Landet klarer sig også dårligere end gennemsnittet i euroområdet med hensyn til forvaltningseffektivitet og retsstatsprincippet. Ungarns finansielle system er kendetegnet ved en stor tilstedeværelse af udenlandske holdingselskaber, som ikke udfører finansiell formidling i den indenlandske økonomi. Ses der bort fra disse, er Ungarns finansielle system mindre udviklet end gennemsnittet i

euroområdet. Ungarns banksektor udgør en stor og forholdsvis stabil andel af finanssektoren og er godt integreret i euroområdets finansielle system som følge af en forholdsvis stor udenlandsk ejerandel. Aktie- og gældsmarkederne er små og forholdsvis mindre udviklede. I forbindelse med proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer konkluderede Kommissionen i sin rapport om varslingsmekanismen for 2026, at en dybdegående undersøgelse (IDR) var berettiget for Ungarn. Den dybdegående undersøgelse konkluderede, at Ungarn oplever sårbarheder relateret til sin høje offentlige gæld og sit offentlige finansieringsbehov, omkostningskonkurrenceevnen og boligpriserne. Under hensyntagen til denne vurdering i den dybdegående undersøgelse finder Kommissionen i sin meddelelse om forårspakken for det europæiske semester 2026, at Ungarn fortsat oplever makroøkonomiske ubalancer.

Ungarns genopretnings- og resiliensplan (RRP) omfatter foranstaltninger til at imødegå en række strukturelle udfordringer i synergi med andre EU-fonde, herunder samhørighedspolitiske fonde, med henblik på at styrke landets konkurrenceevne, stimulere bæredygtig vækst og mindske landets territoriale og sociale forskelle. Midlerne fra genopretnings- og resiliensfaciliteten stiller 10 mia. EUR til rådighed for Ungarn i perioden 2021-2026. Centrale reformer i Ungarns genopretnings- og resiliensplan omfatter reformer inden for retsstatsområdet (f.eks. domstolssystemet, korruptionsbekæmpelse og offentlige udbud), bæredygtig transport, energi, vandforvaltning og cirkulær økonomi, beskatning og de finansielle rammer. Desuden stiller samhørighedspolitikken 23,7 mia. EUR til rådighed for Ungarn i perioden 2021-2027. Midlerne under samhørighedspolitikken tager sigte på yderligere at støtte Ungarns konkurrenceevne, bl.a. gennem innovation og anvendelse af avancerede teknologier, den grønne omstilling og opadgående social konvergens, ved bl.a. at afhjælpe fattigdom og udvikle uddannelsessystemer og kompetencer. Selv om Ungarn har gjort fremskridt med gennemførelsen af samhørighedspolitikken, består der fortsat udfordringer, og betydelige sociale og regionale forskelle varer ved.

4. POLEN

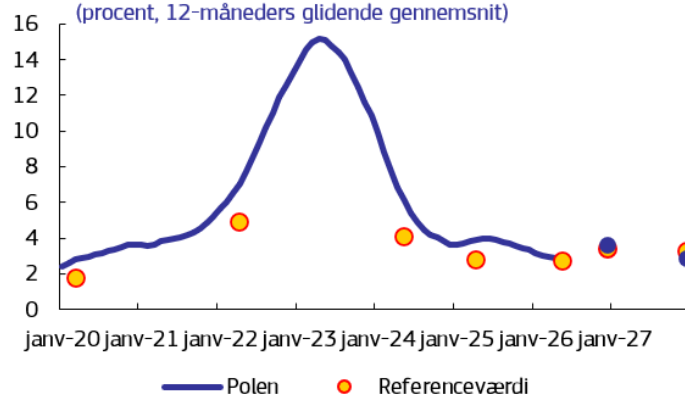
På baggrund af sin vurdering af lovgivningens forenelighed og opfyldelsen af konvergenskriterierne og under hensyntagen til de yderligere relevante faktorer mener Kommissionen, at Polen ikke opfylder betingelserne for at indføre euroen.

Lovgivningen i Polen, navnlig loven om Narodowy Bank Polski (NBP-loven) og Republikken Polens forfatning, **er ikke fuldt forenelig** med kravene i artikel 131 i TEUF. Uforenelighederne vedrører centralbankens uafhængighed, forbuddet mod monetær finansiering og integrationen af centralbanken i Eurosystemet. Desuden indeholder NBP-loven visse mangler vedrørende NBP's uafhængighed som centralbank og dens integration i Eurosystemet for så vidt angår ESCB's/ECB's opgaver som fastsat i artikel 127, stk. 2, i TEUF og artikel 3 i ESCB/ECB-statutten.

Polen opfylder ikke kriteriet vedrørende prisstabilitet. Den gennemsnitlige inflationstakt i Polen i de 12 måneder frem til maj 2026 var 2,9 %, lidt over referenceværdien på 2,7 %. Den forventes at stige og forblive over referenceværdien frem til udgangen af 2026. Det forventes dog, at den falder i det meste af 2027 og kommer under referenceværdien ved udgangen af 2027.

Graf 4a: Polen – inflationskriteriet

(procent, 12-måneders glidende gennemsnit)



Anm.: Punkterne yderst til højre i grafen viser den fremskrevne referenceværdi og Polens gennemsnitlige inflationstakt over 12 måneder i december 2026 og december 2027. Referenceværdierne for 2020, 2022, 2024 og 2025 er de referenceværdier, der blev beregnet i de foregående konvergensberetninger.

Kilde: Eurostat, Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026.

Den samlede inflation faldt betydeligt fra 10,8 % i 2023 til et gennemsnit på 3,7 % i 2024 og 3,3 % i 2025. De fleste inflationskomponenter, bortset fra tjenesteydelser og forarbejdede fødevarer, bidrog til denne nedgang. Fødevarerpriserne blev påvirket af udfasningen af den midlertidige nulsats for moms på basale fødevarer ved udgangen af marts 2024. I 2025 ophørte også fastfrysningen af gas- og elpriserne for husholdningerne. Efter at være aftaget til 2,5 % i januar og februar 2026 steg HICP-inflationen i de efterfølgende tre måneder og nåede 3,3 % i maj 2026, drevet af stigende globale råvarepriser som følge af konflikten i Mellemøsten, men dæmpet af en midlertidig nedsættelse af brændstofafgifterne og et dagligt prisloft, der blev indført ved udgangen af marts 2026. I 2024 og 2025 var den årlige HICP-inflation i Polen gennemsnitligt højere end i euroområdet som helhed.

Fremadrettet forventes inflationen at stige i 2026 for derefter at falde i 2027, mens den forbliver over gennemsnittet i euroområdet i begge år. Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026 forventer, at den årlige HICP-inflation i gennemsnit vil være 3,6 % i 2026 og 2,9 % i 2027. Inflationsudsigterne er fortsat usikre på grund af risici i forbindelse med de globale råvarepriser og den geopolitiske situation. Forbrugerprisniveauet i Polen udgjorde ca. 69 % af gennemsnittet i euroområdet i 2024, hvilket tyder på, at der fortsat er potentiale for yderligere konvergens i prisniveauet på lang sigt.

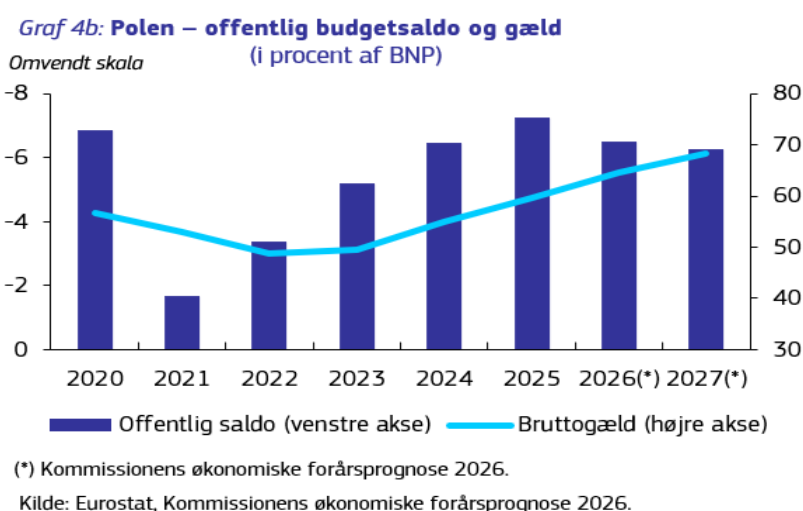
Polen opfylder ikke kriteriet vedrørende de offentlige finanser. Polen er omfattet af en rådsafgørelse om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud. Siden 2022 er Polens offentlige underskud forblevet over traktatens referenceværdi på 3 % af BNP, idet det er steget fra 3,4 % af BNP i 2022 til 6,4 % af BNP i 2024 og 7,3 % af BNP i 2025. Dette skyldes højere offentlige udgifter som følge af betydelige forsvarsinvesteringer, højere sociale ydelser (herunder indeksregulering af pensioner og også de nye programmer Active Parent og Widow Pension), stigende omkostninger til betjening af den offentlige gæld, højere lønninger i den offentlige sektor og højere udgifter til sundhedspleje. Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026 forventer, at det offentlige underskud falder til 6,5 % af BNP i 2026 som følge af tilbageholdenhed med nationalt finansierede udgifter og de vedtagne diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden. I 2027 forventes underskudskvoten at være 6,3 %.

Den 21. januar 2025 vedtog Rådet en henstilling, hvori Polens nationale mellemfristede finans- og strukturpolitiske plan blev godkendt. Planen fastlægger en finanspolitisk tilpasningssti over 4 år med en maksimal vækst i nettoudgifterne på 6,3 % i 2025, 4,4 % i 2026, 4,0 % i 2027 og 3,5 % i 2028. Rådet vedtog også en henstilling med henblik på at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør. De anbefalede maksimale vækstrater for nettoudgifterne inden for rammerne af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud var i overensstemmelse med dem, der er fastlagt i den mellemfristede finans- og strukturpolitiske plan. Disse er i overensstemmelse med et benchmark om en årlig strukturel minimumstilpasning på mindst 0,5 % af BNP, som kræves inden for en procedure i forbindelse

med uforholdsmæssigt store underskud. Fristen for korrektion inden for proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud er 2028, hvor planen forudsiger et underskud på 2,9 % af BNP. I juli 2025 aktiverede Rådet den nationale undtagelsesklausul for stigninger i forsvarsudgifterne for Polen, således at Polen kunne fravige og overskride korrektionsstien inden for proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud og nettoudgiftsstien i den mellemfristede finans- og strukturpolitiske plan. Den 3. juni 2026 konkluderede Kommissionen på grundlag af vurderingen af den effektive indsats, at proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud for Polen holdes i bero.

Nettoudgifterne forventes at vokse med 4,0 % i 2026, hvilket er under den anbefalede vækst på 4,4 %. Den kumulative afvigelse fra det anbefalede maksimum svarer til 1,0 % af BNP. Ud fra de aktuelle fremskrivninger for forsvarsudgifterne ligger den forventede afvigelse imidlertid inden for den fleksibilitet, der følger af den nationale undtagelsesklausul.

Den offentlige gældskvote steg fra 54,8 % i 2024 til 59,7 % i 2025 og forventes at stige til 64,5 % i 2026 og til 68,3 % i 2027. Dette skyldes et højt primært underskud, høje renteudgifter og opadgående stock-flow-justeringer. Risiciene for Polens gældsholdbarhed synes at være høje på mellemlang sigt, idet den offentlige gæld forventes at stige støt fra omkring 60 % i 2025 til omkring 107 % af BNP i 2036. De finanspolitiske rammer i Polen blev genstand for to betydelige reformer i 2024, som styrkede Polens finanspolitiske disciplin og finanspolitiske holdbarhed ved at indføre en *ex ante*-korrektionsmekanisme i den nationale udgiftsregel for at sikre overensstemmelse med EU's finanspolitiske krav samt et omfattende mandat til overvågning af finanspolitikken for det finanspolitiske råd.



Polen opfylder ikke valutakurskriteriet. Den polske zloty deltager ikke i valutakursmekanismen II. Siden april 2000 har Polen haft en frit flydende valutakursordning, der giver centralbanken mulighed for at intervenere på valutamarkedet, hvis den finder det nødvendigt for at nå inflationsmålet. I hele 2024 forblev zlotyen relativt stabil og lå i gennemsnit på omkring 4,31 PLN/EUR. Mellem januar og marts 2025 styrkedes den en smule fra 4,25 til omkring 4,18. Herefter fulgte en hurtig depreciering og derefter en periode med relativt begrænsede udsving omkring niveauet 4,24. Mellem maj 2025 og udgangen af året lå valutakursen tæt på 4,25 PLN/EUR. I maj 2026 var zlotyens valutakurs over for euroen i gennemsnit 4,25. Den var omkring 1 % stærkere over for euroen end to år tidligere.

Renteforskellen på kort sigt i forhold til euroområdet steg løbende i løbet af 2024 og de første tre måneder af 2025 og nåede 341 basispoint i marts 2025. I denne periode fortsatte den korte rente i euroområdet med at falde i takt med lempelsen af ECB's pengepolitiske rente, mens den polske 3-måneders rente forblev stabil. Fra maj 2025 indledte NBP en lempelsescyklus, som førte til en betydelig indsnævring af renteforskellen til 200 basispoint i december. Denne tendens fortsatte ind i 2026, idet renteforskellen nåede 162 basispoint i maj.

Polen opfylder ikke kriteriet vedrørende konvergens i de lange renter. Den gennemsnitlige lange rente i de 12 måneder frem til maj 2026 var 5,4 %, lidt over referenceværdien på 5,1 %.

Polens lange rente steg først lidt i 2024 og toppede på 5,7 % i juni 2024 i en situation præget af restriktiv pengepolitik og et højt budgetunderskud. I denne periode forblev spændet mellem den lange rente og den tyske toneangivende obligation relativt stabilt, inden det steg fra 319 basispoint i juli 2024 til et toppunkt på 355 basispoint i december 2024. Siden januar 2025 er den lange rente gradvist faldet, om end med visse udsving i takt med, at pengepolitikken er blevet lempet, og nåede 5,7 % i maj 2026. Som følge heraf blev spændet mellem den lange rente og den tyske toneangivende obligation gradvis indsnævret til omkring 269 basispoint i løbet af maj 2026.

Kommissionen har også undersøgt **yderligere faktorer**, herunder udviklingen i betalingsbalancen, markedsintegrationen og de institutionelle rammer. Polens saldo over for udlandet (dvs. summen af de løbende poster og kapitalbalancen) forværredes både i 2024 og 2025, hovedsagelig som følge af et fald i saldoen på de løbende poster, idet eksportpriserne faldt hurtigere end importpriserne. Saldoen over for udlandet gik fra et overskud i 2024 (0,6 % af BNP) til en neutral position i 2025. Polens økonomi er velintegreret med euroområdet gennem både handels- og investeringsforbindelser. På grundlag af udvalgte indikatorer vedrørende de institutionelle rammer ligger Polen i denne henseende under gennemsnittet for medlemsstaterne i euroområdet. Den finansielle sektor i Polen er mindre og ikke så udviklet som resten af finanssektoren i euroområdet. Den er domineret af banker, som er velintegreret i euroområdets finansielle system gennem en høj grad af udenlandsk ejerskab. Markedsbaseret finansiering er mindre udviklet end i euroområdet, hvilket afspejles i de meget små markeder for egenkapital og gæld i den private sektor. I forbindelse med proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer konkluderede Kommissionen i sin rapport om varslingsmekanismen for 2026, at der ikke var behov for en dybdegående undersøgelse for Polen.

Polens genopretnings- og resiliensplan (RRP) omfatter foranstaltninger til at håndtere en række strukturelle udfordringer i synergi med andre EU-fonde, herunder samhørighedspolitiske fonde, med henblik på at styrke landets konkurrenceevne, stimulere bæredygtig vækst og mindske landets territoriale og sociale forskelle. Midlerne fra genopretnings- og resiliensfaciliteten giver Polen 54,7 mia. EUR i tilskud og lån i perioden 2021–2026. Gennemførelsen af Polens RRP er i gang, og ved udgangen af juni 2026 var der i alt udbetalt 34,15 mia. EUR (eller 62,4 % af det samlede beløb). Centrale reformer i Polens RRP omfatter reformer vedrørende dekarbonisering af den polske økonomi, fremme af udviklingen af netinfrastruktur for at sikre universel adgang til internettet samt reform af sundhedssektoren og arbejdsmarkedsinstitutionerne. Desuden giver samhørighedspolitikken Polen 80,6 mia. EUR i perioden 2021–2027. Midlerne under samhørighedspolitikken har navnlig til formål yderligere at støtte Polens konkurrenceevne, miljømæssige bæredygtighed samt kompetencer og social retfærdighed. Selv om Polen har gjort fremskridt med gennemførelsen af samhørighedspolitikken, er der fortsat udfordringer, idet de regionale forskelle mellem de østlige regioner og resten af landet fortsat øges.

5. RUMÆNIEN

På baggrund af sin vurdering af lovgivningens forenelighed og opfyldelsen af konvergenskriterierne og under hensyntagen til de yderligere relevante faktorer mener Kommissionen, at Rumænien ikke opfylder betingelserne for at indføre euroen.

Lovgivningen i Rumænien, navnlig lov nr. 312 af 28. juni 2004 om statutten for Rumæniens nationalbank (BNR-loven), **er ikke fuldt forenelig** med kravene i artikel 131 i TEUF. Uforenelighederne vedrører centralbankens uafhængighed, forbuddet mod monetær finansiering og integrationen af centralbanken i Eurosystemet. Desuden indeholder BNR-loven mangler vedrørende BNR's uafhængighed og integration i Eurosystemet for så vidt angår de ESCB/ECB-opgaver, der er fastlagt i artikel 127, stk. 2, i TEUF og artikel 3 i ESCB/ECB-statutten.

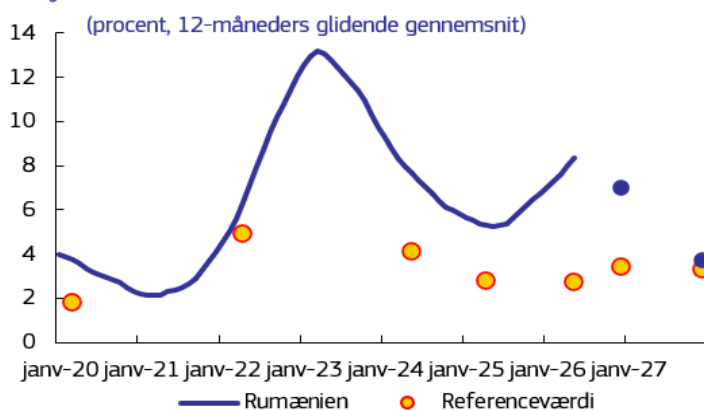
Rumænien opfylder ikke kriteriet vedrørende prisstabilitet. Den gennemsnitlige inflationstakt i Rumænien i 12-måneders perioden frem til maj 2026 var 8,4 %, hvilket er langt over referenceværdien på 2,7 %. Den forventes at falde i andet halvår 2026, men fortsat ligge langt

over referenceværdien ved udgangen af 2026. Den forventes at fortsætte med at falde i 2027, men forblive over referenceværdien frem til udgangen af 2027.

Den årlige HICP-inflation i Rumænien steg fra 5,8 % i 2024 til 6,8 % i 2025. Disinflationen, som fulgte efter energiprischokket i 2022, gik i stå og vendte derefter i midten af 2025. Den samlede HICP-inflationsrate på årsbasis faldt fra 7,3 % i januar 2024 til 4,9 % i april 2025, inden den steg støt og markant til 8,6 % i september og forblev på dette niveau i december 2025. De kraftigt stigende priser på fødevarer og energi var de vigtigste bidragydere til stigningen i den samlede inflation. Stigningen i inflationen i andet halvår 2025 skyldtes i vid udstrækning ophævelsen af prisloftet for husholdningernes elpriser i juli 2025 kombineret med forhøjelser af momssatsen og punktafgifterne. Priserne på uforarbejdede fødevarer steg som følge af de ugunstige vejrforholds indvirkning på landbruget, mens inflationen i servicesektoren fortsat var høj som følge af stærk, men aftagende lønvækst i 2025 efter en lønfastfrysning i den offentlige sektor. Stigningen i energipriserne efter konflikten i Mellemøsten fik den samlede inflation til at stige fra 8,3 % i februar 2026 til 9,7 % i maj 2026. De årlige HICP-inflationsrater i Rumænien var i 2024 og 2025 højere end i euroområdet som helhed.

Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026 forventer, at den gennemsnitlige årlige inflationstakt vil stige en smule til 7,0 % i 2026 og derefter falde til 3,7 % i 2027. Disinflationen i prognoseperioden forventes at blive understøttet af en kraftig afdæmpning af lønvæksten, mens en stigning i energipriserne vil bremse denne udvikling. Det relativt lave prisniveau i Rumænien, som i 2024 lå på omkring 61 % af gennemsnittet i euroområdet, tyder på, at der på lang sigt er potentiale for konvergens i prisniveauet.

Graf 5a: Rumænien – inflationskriteriet



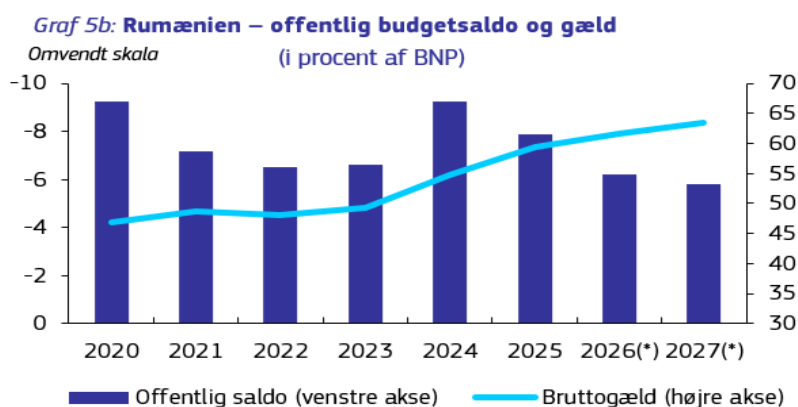
Anm.: Punkterne yderst til højre i grafen viser den fremskrevne referenceværdi og Rumæniens gennemsnitlige inflationstakt over 12 måneder i december 2026 og december 2027. Referenceværdierne for 2020, 2022, 2024 og 2025 er de referenceværdier, der blev beregnet i de foregående konvergensberetninger.

Rumænien opfylder ikke kriteriet vedrørende de offentlige finanser. Rumænien er omfattet af en rådsafgørelse om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud. Det offentlige underskud blev reduceret fra 9,3 % af BNP i 2024 til 7,9 % i 2025, men lå fortsat langt over traktatens referenceværdi på 3 % af BNP. Denne forbedring skyldtes en stærkere skatteopkrævning og to store finanspolitiske konsolideringspakker i 2025, som skønmæssigt samlet øgede indtægterne og reducerede udgifterne med omkring 3,7 procentpoint af BNP. Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026 forventer, at det offentlige underskud vil falde til 6,2 % af BNP i 2026 som følge af helårseffekten af de finanspolitiske tilpasningspakker fra 2025 samt yderligere indtægter i 2026 gennem højere moms og punktafgifter, en højere udbytteskat, ændringer af ejendomsskatten og en udvidelse af sundhedsbidragsgrundlaget samt strammere kontrol med de løbende udgifter. I 2027 forventes den offentlige underskudskvote at være 5,8 %.

Den 20. juni 2025 vedtog Rådet en afgørelse i henhold til artikel 126, stk. 8, i TEUF, hvori det fastslås, at Rumænien ikke havde truffet effektive foranstaltninger til at korrigere sit uforholdsmæssigt store underskud. Den 8. juli 2025 reviderede Rådet derefter Rumæniens finanspolitiske tilpasningssti i forbindelse med proceduren i forbindelse med

uforholdsmæssigt store underskud, ifølge hvilken Rumænien skal holde den nominelle nettoudgiftsvækst under 2,8 % i 2025, 2,6 % i 2026, 4,6 % i 2027, 4,4 % i 2028, 4,2 % i 2029 og 4,0 % i 2030. Disse maksimale nettoudgiftsvækstrater svarer til en årlig tilpasning på omkring 2 procentpoint i både 2025 og 2026 og på omkring 1 procentpoint derefter, hvilket ligger over den årlige strukturelle minimumstilpasning på mindst 0,5 % af BNP, som kræves som benchmark under en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Fristen for korrektionen inden for proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud er 2030, hvor den reviderede henstilling fra juli 2025 i henhold til artikel 126, stk. 7, i TEUF forudser et underskud på 2,8 % af BNP. Den reviderede henstilling fra juli 2025 erstattede den oprindelige nettoudgiftssti i Rumæniens mellemfristede finans- og strukturpolitiske plan som det operative benchmark for overvågningen inden for proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, mens de reformer og investeringer, der ligger til grund for planens forlængede tilpasningsperiode, fortsat gælder og fortsat overvåges af Kommissionen. Den 3. juni 2026 konkluderede Kommissionen, at Rumænien havde truffet effektive foranstaltninger som reaktion på Rådets henstilling, og proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud blev derfor holdt i bero. Nettoudgifterne forventes at stige med 1,8 % i 2026, hvilket er under det af Rådet anbefalede loft på 2,6 % for 2026, og den kumulative nettoudgiftsvækst frem til 2026 forventes at forblive inden for det anbefalede kumulative loft på 5,5 %.

Den offentlige gældskvote steg fra 54,8 % af BNP i 2024 til 59,3 % i 2025 og forventes at stige yderligere til 61,6 % i 2026 og til 63,4 % i 2027 som følge af et højt primært underskud og stigende rentebetalinger. Risiciene for gældsholdbarheden i Rumænien synes at være høje på mellemlang sigt, idet den offentlige gæld forventes at stige hurtigt til omkring 90 % af BNP i 2036. Hvad angår Rumæniens finanspolitiske rammer, er der fortsat alvorlige svagheder med hensyn til rekrutteringen til det finanspolitiske råd og forvaltningen af offentlige investeringer.



(*) Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026.

Kilde: Eurostat, Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026.

Rumænien opfylder ikke valutakurskriteriet. Den rumænske leu deltager ikke i valutakursmekanismen II. Rumænien har en valutakursordning baseret på gradvis justering, som giver centralbanken mulighed for at intervenere på valutamarkedet. BNR har anvendt valutakursstabiliteten som en vigtig mekanisme til at sikre finansiell stabilitet og forankre inflationsforventningerne. Leuen var relativt stabil over for euroen i 2024 og svækkedes i 2025. I maj 2025 udløste kapitaludstrømningspres i en situation med øget politisk usikkerhed en kraftig svækkelse, idet leuen tabte 2 % over for euroen i forhold til den foregående måned. Dette blev efterfulgt af en periode med moderat volatilitet i andet halvår. I maj 2026 var leuen ca. 5 % svagere over for euroen end to år tidligere. Spændet mellem de korte renter i Rumænien og i euroområdet steg markant (med omkring 300 basispoint) mellem august 2024 og juni 2025, hvilket afspejlede pausen i BNR's toneangivende rente fra midten af 2024 og den pengepolitiske lempelsescyklus i euroområdet. Spændet blev yderligere udvidet som følge af uro på Rumæniens pengemarked sidst på foråret og toppede på omkring 515 basispoint i juni 2025. Det faldt derefter støt i andet halvår 2025 og i begyndelsen af 2026, hvilket afspejlede

forbedrede likviditetsforhold på Rumæniens pengemarked. Det nåede 362 basispoint i maj 2026.

Rumænien opfylder ikke kriteriet om konvergens i de lange renter. Den gennemsnitlige lange rente i de 12 måneder frem til maj 2026 var 6,7 %, hvilket er langt over referenceværdien på 5,1 %. Rumæniens lange rente steg gradvist gennem hele 2024 og nåede 7,1 % i januar 2025. Efter at være faldet en smule i de første måneder af 2025 begyndte den at stige igen i april, drevet af stigende risikoaversion på markederne som følge af et voksende budgetunderskud og investorernes bekymringer over udsigterne for finanspolitisk konsolidering. Den lange rente faldt derefter støt i andet halvår 2025, efter at regeringen havde vedtaget finanspolitiske konsolideringsforanstaltninger. I de første fem måneder af 2026 var Rumæniens lange rente stort set stabil og lå på 6,2 % i maj 2026. Spændet i den lange rente i forhold til den tyske toneangivende obligation var 312 basispoint i maj 2026, ned fra toppunktet på 485 basispoint i juni 2025.

Kommissionen har også undersøgt **yderligere faktorer**, herunder udviklingen i betalingsbalancen, markedsintegrationen og de institutionelle rammer. Rumæniens saldo over for udlandet (dvs. de løbende poster og kapitalbalancen tilsammen) forbedredes en smule fra -6,7 % af BNP i 2024 til -6,0 % i 2025, hovedsagelig som følge af en stigning i overskuddet på kapitalkontoen takket være en bedre absorption af EU-midler. Rumæniens underskud på betalingsbalancens løbende poster forblev betydeligt og udgjorde 7,9 % af BNP i 2025 på trods af et marginalt fald i andet halvår som følge af finanspolitisk konsolidering og svagere indenlandsk efterspørgsel. Den rumænske økonomi er godt integreret i euroområdet gennem handels- og investeringsforbindelser. Udvalgte indikatorer vedrørende de institutionelle rammer viser, at Rumænien klarer sig dårligere end mange medlemsstater i euroområdet på dette område. Rumænien står over for udfordringer på områder som kontrol med korruption. Den finansielle sektor i Rumænien er mindre og mindre udviklet end i euroområdet. Rumæniens banksektor er velintegreret i euroområdets finansielle system, navnlig gennem en høj grad af udenlandsk ejerskab i landets banksystem. Markedsbaseret finansiering er dog mindre udviklet end i euroområdet, hvilket afspejles i de meget små markeder for egenkapital og gæld i den private sektor. I forbindelse med proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer konkluderede Kommissionen i sin rapport om varslingsmekanismen for 2026, at der var behov for en dybdegående undersøgelse (IDR) af Rumænien. Den dybdegående undersøgelse konkluderede, at Rumænien fortsat er udsat for sårbarheder knyttet til store offentlige underskud og store underskud over for udlandet på trods af forbedringer siden andet halvår 2025. Samtidig er løn- og omkostningspresset aftaget, hvilket kan have en positiv indvirkning på omkostningskonkurrenceevnen. Rumæniens høje offentlige underskud har været en central drivkraft bag de store underskud over for udlandet og lånebehovene. Den finanspolitiske konsolideringsproces, der blev indledt i 2025, bidrager til at reducere Rumæniens sårbarheder og forventes at fortsætte. På grundlag af denne vurdering i den dybdegående undersøgelse mener Kommissionen i sin meddelelse om forårspakken for det europæiske semester 2026, at Rumænien fortsat er ramt af uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer.

Rumæniens genopretnings- og resiliensplan (RRP) omfatter foranstaltninger til at imødegå en række strukturelle udfordringer i synergi med andre EU-fonde, herunder fondene under EU's samhørighedspolitik, for at styrke landets konkurrenceevne, stimulere bæredygtig vækst og mindske landets territoriale og sociale forskelle. Efter revisionen af Rumæniens RRP i 2025 udgør landets ramme under genopretnings- og resiliensfaciliteten ca. 21,4 mia. EUR for perioden 2021–2026, heraf 13,5 mia. EUR i tilskud og 7,8 mia. EUR i lån. Den reviderede plan reducerede lånekomponenten betydeligt fra 14,9 mia. EUR til 7,8 mia. EUR som følge af forsinkelser i gennemførelsen og en nedskalering af foranstaltninger, der ikke længere blev anset for fuldt ud gennemførlige. Rumænien havde indgivet fire betalingsanmodninger ved udgangen af 2025. I juni 2026 udgjorde de samlede udbetalinger omkring 60 % af den samlede ramme. Centrale reformer i Rumæniens RRP vedrører pensioner, dekarbonisering/udfasning af energiproduktion baseret på kul og brunkul, statsejede virksomheder, skatteforvaltning og skattereform samt social- og sundhedsområdet. Desuden ydes der under samhørighedspolitikken 33,7 mia. EUR til Rumænien for perioden 2021–2027. Midlerne under samhørighedspolitikken sigter mod yderligere at støtte Rumæniens konkurrenceevne og

opadgående sociale konvergens, bl.a. gennem investeringer i forskning, innovation og SMV'ers konkurrenceevne, den grønne og retfærdige omstilling, modernisering af arbejdsmarkedsinstitutionerne, udvikling af færdigheder og øget kvalitet og inklusion i uddannelse og oplæring samt fattigdomsbekæmpelse. Selv om Rumænien har gjort fremskridt med gennemførelsen af samhørighedspolitikken, består der fortsat udfordringer med betydelige territoriale forskelle med hensyn til investeringer og beskæftigelse mellem hovedstadsregionen og de øvrige regioner samt mellem byområder og områder uden for byerne.

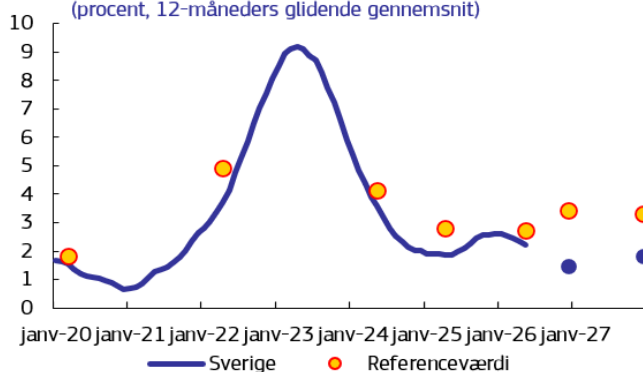
6. SVERIGE

I lyset af sin vurdering af lovgivningens forenelighed og af opfyldelsen af konvergenskriterierne og under hensyntagen til de yderligere relevante faktorer mener Kommissionen, at Sverige ikke opfylder betingelserne for at indføre euroen.

Lovgivningen i Sverige, navnlig loven om Riksbanken, **er ikke fuldt ud forenelig** med kravene i artikel 131 TEUF. Der er fortsat uforeneligheder og mangler med hensyn til centralbankens uafhængighed, forbuddet mod monetær finansiering og integrationen af centralbanken i Eurosystemet for så vidt angår Riksbankens mål og de ESCB/ECB opgaver, der er fastlagt i artikel 127, stk. 1 og 2, i TEUF og i artikel 2 og 3 i ESCB/ECB-statutten.

Sverige opfylder kriteriet vedrørende prisstabilitet. Den gennemsnitlige HICP-inflationstakt i Sverige i de 12 måneder frem til maj 2026 var 2,2 %, under referenceværdien på 2,7 %. Det forventes at falde ved udgangen af 2026, inden det stiger lidt i 2027, men det bør forblive under referenceværdien i begge år.

Graf 6a: Sverige – inflationskriteriet
(procent, 12-måneders glidende gennemsnit)



Ans.: Punkterne yderst til højre i grafen viser den fremskrevne referenceværdi og Sveriges gennemsnitlige inflationstakt over 12 måneder i december 2026 og december 2027. Referenceværdierne for 2020, 2022, 2024 og 2025 er de referenceværdier, der blev beregnet i de foregående konvergensberetninger.

Kilde: Eurostat, Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026.

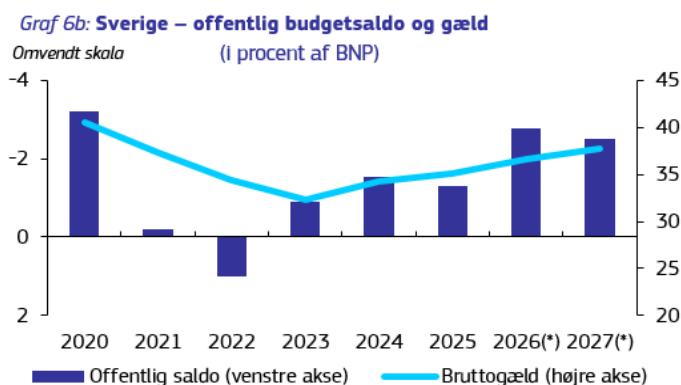
Sveriges årlige HICP-inflationstakt var i gennemsnit 2,0 % i 2024 og steg til 2,6 % i 2025. Disse inflationstakter var stort set på linje med dem i euroområdet. Lavere energipriser, basiseffekter og moderat lønvækst på baggrund af moderate flerårige lønaftaler bidrog til inflationsdæmpningen i begge år. En kraftig afdæmpning af fødevarerpriserne i 2024 og en markant afdæmpning af prisstigningerne for industrivarer ekskl. energi i begge år bidrog også til en lavere samlet inflation, mens inflationen i servicesektoren fortsat var høj, men faldt fra 4,9 % i 2024 til 3,8 % i 2025. I 2025 skyldtes stigningen i den samlede inflation noget højere fødevarer- og energipriser. Den forsinkede virkning af den stærkere effektive kronekurs i 2024 bidrog til at dæmpe prisstigningerne på importerede varer og tjenesteydelser. HICP-inflationen aftog i de første måneder af 2026, idet virkningerne af konflikten i Mellemøsten fra april blev mere end opvejet af betydelige nedsættelser af indirekte skatter på fødevarer og brændstoffer kombineret med lav underliggende inflation.

Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026 viser, at den gennemsnitlige årlige inflation vil falde til omkring 1,5 % i 2026, inden den stiger lidt til 1,8 % i 2027. Inflationsudviklingen i 2026 afspejler virkningen af højere importpriser, navnlig for olieprodukter, som delvis opvejes af nedsættelser af momsen og punktafgifterne, moderate lønstigninger og den forsinkede virkning af den stærkere svenske krone, idet særlige faktorer forventes at aftage i 2027. Prisniveauet i Sverige var relativt højt og lå på omkring 110 % af gennemsnittet i euro området i 2024.

Sverige opfylder kriteriet vedrørende de offentlige finanser. Sverige er ikke omfattet af en rådsafgørelse om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud. Det offentlige underskud blev forbedret en smule fra 1,5 % af BNP i 2024 til 1,3 % af BNP i 2025, hvilket afspejler en træg økonomisk vækst. Ifølge Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026 forventes det offentlige underskud at nå 2,8 % af BNP i 2026 som følge af faldende samlede indtægter. I 2027 forventes den offentlige underskudskvote at blive 2,5 %.

Den 21. januar 2025 vedtog Rådet en henstilling, hvori Sveriges nationale mellemfristede finans- og strukturpolitiske plan blev godkendt. Planen dækker perioden 2025–2028 og fastsætter en øvre grænse for væksten i nettoudgifterne i løbet af de 4 år med maksimale vækstrater for nettoudgifterne på 4,0 % i 2025, 4,4 % i 2026, 4,4 % i 2027 og 4,6 % i 2028. Den 3. juni 2026 konkluderede Kommissionen, at nettoudgifterne forventes at vokse med 6,5 % i 2026, hvilket er højere end den anbefalede vækst på 4,4 %. Afvigelsen over det anbefalede maksimum svarer til en årlig afvigelse på 1,0 % af BNP. Når 2024, 2025 og 2026 imidlertid betragtes samlet, ligger den forventede kumulative vækstrate for nettoudgifterne under den anbefalede maksimale vækstrate. Nettoudgifterne forventes at stige med 6,5 % i 2026, hvilket er over det loft på 4,4 % for 2026, som Rådet har anbefalet, og den kumulative vækst i nettoudgifterne frem til 2026 forventes at forblive inden for det anbefalede kumulative loft på 15,5 %.

Den offentlige gældskvote steg fra 34,1 % i 2024 til 35,1 % i 2025 og forventes at stige yderligere til 36,5 % af BNP i 2026 og derefter til 37,7 % af BNP i 2027, drevet af et højere primært underskud. Sveriges risici for gældsholdbarheden synes at være lave på mellemlang sigt, selv om den offentlige gæld forventes at stige til omkring 44 % af BNP senest i 2036. Sverige har solide finanspolitiske rammer med klare regler og et mellemfristet fokus, som fastholder gældsankeret på 35 % af BNP.



(*) Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026.

Kilde: Eurostat, Kommissionens økonomiske forårsprognose 2026.

Sverige opfylder ikke valutakurskriteriet. Den svenske krone deltager ikke i valutakursmekanismen II. Sverige har en frit flydende valutakursordning, som gør det muligt for centralbanken at intervenere på valutamarkedet. Efter at kronen i en lang periode var blevet svækket over for euroen, fra 8,3 SEK/EUR i august 2012 til 11,8 SEK/EUR i september 2023, genvandt den noget terræn i 2024 og 2025, og nåede 10,6 SEK/EUR i februar 2026, inden den igen svækkedes lidt. Spændet mellem 3-måneders Stibor-renten og Eurobor-renten har været volatilt i de seneste år. Efter en kort, men kraftig stigning i 2022 faldt det igen og blev

negativt i andet halvår af 2024. Siden da har det svinget mellem -20 og 20 basispoint, dvs. betydeligt under niveauet i årene før 2022 (omkring 50 basispoint). I maj 2026 udgjorde spændet -21basispoint, og valutakursen var 10,9 SEK/EUR, dvs. 7 % stærkere over for euroen end 2 år tidligere.

Sverige opfylder kriteriet vedrørende konvergens i de lange renter. Den gennemsnitlige lange rente i Sverige i de 12 måneder frem til maj 2026 var 2,6 % og dermed langt under referenceværdien på 5,1 %. Efter at være steget betydeligt i 2022 og 2023 faldt Sveriges lange renter i 2024, inden de i 2025 vendte tilbage til 2023-niveauet. Siden begyndelsen af 2024 har den lange rente svinget mellem 2,2 % og 2,8 %. Spændet i forhold til den tyske toneangivende obligation forblev relativt lille, om end med en vis volatilitet, i 2024 og 2025. Generelt er spændet faldet i de seneste år og blev svagt negativt i 2024, hvor det nåede -34 basispoint i juli 2024. Det steg derefter en smule frem til januar 2026, inden det gradvist faldt til -31 basispoint i maj 2026.

Kommissionen har også undersøgt **yderligere faktorer**, herunder udviklingen i betalingsbalancen, markedsintegrationen og de institutionelle rammer. Sveriges saldo over for udlandet (dvs. summen af løbende poster og kapitalbalancen) forblev positiv og udgjorde 7,0 % af BNP i 2024 og 6,2 % i 2025. Sveriges økonomi er godt integreret med euroområdet gennem handels- og investeringsforbindelser. Udvalgte indikatorer vedrørende de institutionelle rammer viser, at Sverige klarer sig bedre end de fleste medlemsstater i euroområdet i denne henseende. Den finansielle sektor i Sverige er højt udviklet og godt integreret i eurorådets finansielle system. Banksektoren dominerer den finansielle sektor, selv om forsikrings- og pensionsfonde også udgør en betydelig del af den. Desuden har Sverige et af de mest avancerede kredit- og aktiemarkeder i EU, og niveauet for markedsfinansiering er blandt de højeste i EU. I forbindelse med proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer konkluderede Kommissionen i sin rapport om varslingsmekanismen for 2026, at en dybdegående undersøgelse var påkrævet for Sverige. Den dybdegående undersøgelse konkluderede, at Sverige står over for sårbarheder, der vedrører dets ejendomsmarked og høje private gæld. Selv om boligpriserne er aftaget noget i forhold til niveauerne i 2022 og 2023, er husholdningernes gældsætning fortsat høj og forventes at stige yderligere. Selv om den finansielle sektor er stærkt eksponeret mod fast ejendom, er den rentabel og råder over betydelige kapitalbuffere mod ugunstige udviklinger. Der er fortsat stivheder i boligudbuddet, og udlejningsmarkedet har kun i begrænset omfang gennemgået reformer, hvilket har medført lange ventelister og en lav tomgangsprocent sammenlignet med andre EU-lande. Under hensyntagen til denne vurdering i den dybdegående undersøgelse mener Kommissionen i sin meddelelse om forårspakken for det europæiske semester 2026, at Sverige ikke længere oplever makroøkonomiske ubalancer.

Sveriges genopretnings- og resiliensplan (RRP) omfatter foranstaltninger til at tackle en række strukturelle udfordringer i synergi med andre EU-midler, herunder midler under samhørighedspolitikken, med henblik på at mindske landets territoriale og sociale forskelle. Finansieringen fra genopretnings- og resiliensfaciliteten giver Sverige 3,4 mia. EUR i perioden 2021-2026. Sverige indgav sin anden betalingsanmodning i januar 2026. Vigtige investeringer og reformer i Sveriges RRP omfatter bl.a. finansiering af teknologier og infrastruktur, der reducerer drivhusgasemissioner, isolering af boliger, uddannelse inden for ældrepleje og udrulning af bredbånd i tyndtbefolkede områder. Den første refusion under genopretnings- og resiliensfaciliteten fandt sted i juli 2025, mens de resterende betalinger er under vurdering for 2026. Desuden yder samhørighedspolitikken Sverige 2,4 mia. EUR i perioden 2021-2027. Midlerne under samhørighedspolitikken har navnlig til formål yderligere at forbedre vilkårene for forskning og innovation, skabe muligheder for iværksætteri og industriel omstilling og støtte digitalisering, internationalisering og konkurrenceevne. Selv om Sverige har gjort fremskridt med gennemførelsen af samhørigheds politikken, består der fortsat udfordringer, idet der fortsat er vedvarende forskelle mellem hovedstadsregionen og resten af landet.